

נועם זיידר

יו"ל ע"י מכון 'יקרא קרישא' מורשת רבוה"ק שכונת 'רמות דוד' קרעמשניץ - קריית גת

פרשת יתרו תשפ"א • גליון י"ב

ד"ר א"ח מ"ק מ"ח
אדמו"ר שלי"ט"א

נועם וראתך

"ומשה עלה אל האלקים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל" (יש, ג)

הכתוב ידמוז לאדם הרוצה להשיג מדריגות רמות בעבודת ה', איתא מהרה"ק מאפסא זיע"א דבן אדם אין ביכלתו לקחת לעצמו לכד מדריגות בעבודת ה' אלא מה שיתנו לו מן השמים היכולת, כאן אדם הרואה את חבירו מסתפק בשינה ג' שעות והינו גם חפץ להגיע למדריגה כזו, והרי הוא אינו נמצא שם ואין לו את הכוחות הדרושים לכך מן השמים, אלא צריך להשיג מדריגות כפי השגתו שלזה קיבל כוחות מן השמים, וכמשה רבינו ע"ה שעלה אל האלוקים לארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה, וכי יאמר האדם שהינו חפץ גם כן להשיג מדריגה כזאת והלא ברור שאין ביכלתו אלא צריך לכך זימון וכוח מן שמיא,

וזהו שאמר הכתוב 'ומשה עלה אל האלוקים' האדם החפץ לעלות ולהתקרב במדריגות אל ה', אומר הכתוב 'ויקרא אליו ה' מן ההר' זה צריך להיות קריאה זימון מן השמים ואז יתן לו הכוחות לכך, אבל א"א לו ליטול לעצמו מדריגות לכדו.

עוד ג"ל לפרש על פי דברי דו"ר הרה"ק ר' מאיר מפרמישלאן זיע"א על הכתוב 'כשופר הרם קולך והגיד לעמי פשעם' דכשארם רוצה לעורר בני אדם על מעשיהם לא זו הדרך לגעור ולזעוק על מעשי בני ישראל ולעורר עליהם דינים אלא 'כשופר הרם קולך והגיד לעמי פשעם' כשרוצה לעוררם על פשעיהם ינהג כשופר הזה שכאן למטה הוא מרעיד הלבבות לתשובה, אבל למעלה בשמי מרום הוא מעורר רחמים וממתיק הדינים מעלינו ומעל כל ישראל.

וזהו 'ומשה עלה אל האלוקים' משה ידמוז לצדיק, אלוקים הוא הדין, וזהו שהצדיק מעלה וממתיק הדינים, 'ויקרא אל ה' מן ההר' שם הוי"ה הוא רחמים היינו שממשיך רחמים וחסדים על כלל ישראל אז 'לאמר' יכול לומר דברי תוכחה לישראל, 'כה תאמר לבית יעקב' לשון אמירה רכה שמעוררים לתשובה בדברים רכים, אבל 'ותגיד לבני ישראל' אפילו כשיש צורך לדבר אליהם ולעוררם בתשובה ולהוכיחם בדברים קשין כגידין יהיה רק בבחינה הנ"ל של 'עלה אל האלוקים ויקרא אליו ה'' היינו שיהיה התעוררות למטה אבל למעלה ימתיק הדינים וישפיע רחמים וחסדים.

(שה"ש יתרו תש"ב)

דברי אוקים חיים מ"ק אדמו"ר
הקוד"ש ה"נועם ישראל" זיע"א

נועם ישראל

ועל כן אנו שרויים בגלות המר זה כאלפים שנה בעוה"ר מפני הטאינו גלינו מארצינו כי עדיין לא שכנו מחמת עמלק הוא היצה"ר השוכן בקרבנו לקרר אותנו מעבודת הבורא יתברך, וזהו 'וישמע יתרו' מלשון התראה שיידעו בני ישראל שכל זמן שלא ישוכו בתשובה שלימה ללחום מלחמת ה' בעמלק עדיין אנו כבושים בגולה, ויעזור השי"ת שנזכה לתשובה שלימה ולגאולה קרובה כב"א.

"ואתה רתוזה מכל העם אנשי חיל יראי אלוקים". וקה"ק מוהרא"ז זיע"א רייה אומר כשם שהקב"ה מדבר לבני ישראל על ידי התורה כך בני ישראל מדברים להקב"ה על ידי הרצוה, דהשי"ת מקיים כל התורה בבחינת 'אבא כך כתוב בתורה' ועו"ה בקשתינו 'ואתה תתוזה רבש"ע רבט נא מן השמים וראה "מכל העם" כל עמך בית ישראל בין אנשי חיל ירמוז לפשוטי העם ובין יראי אלוקים ירמוז לר"ת, ולא זו בלבד אלא אפילו פושעי ישראל הרצונות שנשבו כולם עם מקרשי שביעי' אע"פ שאין יודעים לשמור שבת כדלכתה מדליקין נרות ערש"ק ומקדשין על חיון, וזהו 'ביום השביעי כטוב לב המלך ביין' 'ביום השביעי' היינו יום שב"ק (מגילה י"ב) 'כטוב לב המלך ביין' כאשר רואה הקב"ה מלכו של עולם איך כל בני ישראל מקדשים על חיון טוב לבו ועוה"ר וחודרה כמקומו להשפיע לעמו ישראל כל השפעות טובות וברכות טובות אבי"ר.

"וישמע יתרו" רש"י: מה שמועה שמע וזל קריעת ים סוף ומלחמת עמלק. (יה, א) כבר הקשו המפרשים מה חידש רש"י הלא מקרא מלא דיבר הכתוב 'וישמע יתרו את כל אשר עשה ה' וכו' כי הוציא ה' וכו'. ונראה לפרש דהנה כאשר אדם נמצא בעת צרה וצוקה ח"ו, צועק להשי"ת ובוכה ומתחנן להשי"ת 'ויזעקו אל ה' בצר להם' שיושיעו ומקבל על עצמו קבלות טובות ושכ בתשובה שלימה, אך לאחר שב"ה 'וממצוקותיהם יושיעם' שנושע מצרתו, לפעמים שוכח את הקבלות הטובות וכו' בבחינת 'וישמן ישרון ויבעט', וזהו מכוונו של עמלק 'אשר קרך בדרך' שמכניס קרירות בלבו של אדם לדמות בנפשו שהנה כבר נושע תשועה עולמית ומפתחו לחזור לסודו ואז חוזרים עליו שוב הצרות ח"ו.

וזהו 'מה שמועה שמע ובא' מה עורר אותו לבוא למקום ציה ושוממה ללחום מלחמת היצר לקבל עול תורה ועול מלכות שמים, 'קריעת ים סוף' ומלחמת עמלק' היינו שהתכונן האיך זכו בני ישראל לנס 'קריעת ים סוף' לגאולה וישועה בזכות 'ומלחמת עמלק' ע"ש סופו שילחמו בעמלק שכל חפצו לקרר לבבות ישראל לפתותם לאמר הנה יצאתם כבר ממצרים ויכולים אתם לשוב לעבוד ע"ז וכו' ובני ישראל ילחמו בעמלק ולא יאבו לשמוע בקולו, בזכות זה זכו לנס קריעת ים סוף.

"והמים להם חומה מימנם ומשמאלם"

דברי הרגילות מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בענין טבילה במקווה מרוך דא"ח רעווא דרעוויין בשלח רשפ"א • וביקש לפרסם הדברים

אני רוצה לעודד ענין חשוב שכואב לי מאוד, מסתובבים חסידישע יונגלייט במחוזותינו, לברשים כמלכודי חסידות ומשדרים כאילו שהם הולכים בדרך רבותינו הק' ורח"ל מזולזלים בעניין כסיסי וחשוב של מקווה. ראינו בפרשתן שעמלק הצליח לקרר את עם ישראל שראו 'אלוקות' בעיניי, ניסים ונפלאות שקרו איתם ממש, והם הגיעו למצב שאמרו 'ועל נסותם את ה' היש ה' בקרבנו'.

אני חלילה לא בא לדבר כנגד ישראל, אבל צריכים כאיש אחד להתעורר ולהתחזק בכך. ישנם כאלו שאין הולכים למקווה דבר יום ביומו, וכיותר אלו שלא הולכים לכל הפחות בערש"ק וישנם כאלו שממש מזולזלים ולא מתביישים בכך, הרי זה ממש בחי' "אשר קרד".

ב"ה אכשר דרא וישנם מקוואות מפוארים נקיים עם מים חמים וצמודים לכיהמ"ד, ומי שאינו הולך הוא בכחינת "ינהגוהו בכבודות", הרי כל אחד מנקה את עצמו ומתקלח בכל מקרה, אז מדוע שלא יבוא למקווה בערש"ק, ויכופף את ראשו בהכנעה כמים לכבוד הקב"ה ויטהר את עצמו.

אומרים בשם צדיקים שמקוה אינו מצוה אבל ההשפעה שיש למקוה המצוה הגדולה ביותר אינה יכולה להשפיע, מספרים על הרח"ק ר' דוד מלעלוב זיע"א שתיקן את המקוואות ופעל שיהיה מים חמים, כי פעם היו שוכרים את הקרח לטבול במים והם היו יהודים פשוטים שסיכנו את בריאותם, הכל כדי לטהר את רמ"ח אבריהם ושם"ה גידיהם לקב"ה, פעם שאלו אותו שעזרא תיקן את הטבילה שלא יהיו מצויין אצל נשותיהן כתרנגולים, ועל כן אם יהיו המים חמים מה הועילו חכמים בתקנתן, ענה להם שכוח הטבילה ותוספת הקדושה פועל יותר שישראל יהיו קדושים.

פירשתי פעם "אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם" הרי מי שעשה שהמקוה יהיה לו את כח הטהרה זהו הקב"ה, ואם כן מהו "מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל" הרי זה כפל לשון.

אלא חשבתי שכשיהודי מטהר עצמו במקוה, הקב"ה מטהרו מכל הנגעים

והמחלות רח"ל ומשפיע עליו ממדומים, כתיב בפרשתן 'ובני' הלכו כיבשה בתוך הים', ונ"ל ים רומז למקווה, דאם הולכים ליטהר בים, אזי 'כיבשה' מתייבשים מהם כל הצרות והדאגות, כמדומני שגם בזוה"ק בפרשת השבוע מובא על ענין הטבילה בערב שבת.

איתא דאדם שנכשל רח"ל בעבירה כשהולך ליטהר במקוה, הכתם שנוצר לו כמצחו משתבש, "והמים להם חומה מימנם ומשמאלם" כשמטהר עצמו במקוה, הטהרה הוא חומה מימנו ומשמאלו לשמרו מכל רע. היו צדיקים שראו על מצחו של האדם אם היה במקוה או לא, וגם היו מהם שלא הושיטו את ידם למי שלא טבל באותו יום.

שהקב"ה יעזור "והמים להם חומה מימנם ומשמאלם" עכשיו הרי ימי השוכבים "אשר קרד" מלשון קרי לשון טומאה, והרי איתא שזה היה מלחמת עמלק לטמא את כלל ישראל, ולא מלחמה נגד הגוף אלא נגד הנשמה לקרר אותם עם הרהורים רעים ומחשבות זרות ולהכניס בהם טומאה, וכדאי שהמלחמה הגדולה ביותר נגד עמלק זהו טהרה, וכיותר כימי השוכבים צריכים אנו לקבל ע"ע טהרה, ואני מבקש שכ"א יקבל ע"ע לילך למקווה ולטהר א"ע.

בקשה לאלו ששומעים כעת שיפעלו אצל אחרים אולי זה יקרב את הגאולה, ונא שיכתבו את הדברים ולהראות לאלו שצריכים לראותם, וכולנו נתחזק בענין לא לילך כמצוות אנשים מלומדה אלא לטהר א"ע 'הריני טובל עכשיו כדי לקדש ולטהר את רמ"ח אברי ושם"ה גידי לעבודת הבורא ית' שמו, עם כוונה.

שהקב"ה יעזור שיהיה 'ובני' הלכו בתוך הים כיבשה' שאפי' שנמצאים בים של נסיונות ועגמ"ג שיתייבשו כל החלאים רעים והיסורים וכל העגמ"ג מעם ישראל, 'והמים להם חומה' שיזכו ליטהר ולהתקדש וזכינו לקדש רמ"ח אברינו ושם"ה גידינו לעבודת הבורא ית' ש ונזכה לתקן את כל מה שמוטל עלינו וחלילה לא לקלקל, ושהש"ת ירחם על כלל ישראל שניוועע עם הישועה האמיתית בכיאת משיח צדקינו ככנין בית מקדשינו ותפארתנו כמהרהר כימינו אמן.

המשך מעמוד ד'

לאמי טלגרם שמכאן מטשערנאוויץ א"א זוטשקא היה הרחוב הראשי של טשערנאוויץ, הרשעים הללו לקחו את היהודים לטשערנאוויץ ושם אספו אותם בזוטשקא ומוזוטשקא שלחו אותם לטרנסניסטה, האמת שכתבתי הרבה מהניסים שהיה לנו, אבל אין יכולים להוציא את הכל.

אני מתחיל מאמצע הסיפור לטוף, אנהנו היינו בסטראזניץ, שם לא חשבו שיש מלחמה אבל יהודים ירו ברחובות, פעם אחת נכנסו שבת בבוקר קבוצה של רשעים ימ"ש וידו באויר וציוו על כולם לצאת ולהיעמד בקי, איני יודע מהיכן היה לאבי הכוח סוף כל סוף הוא היה אברך צעיר, ואמר אל עבר הרשע איני יוצא עד שתישבע שאתה לא עושה לנו כלום, אבי לא דיבר רומנית לכן אמר לאחותי ע"ה שהיא ידעה רומנית שתאמר לרשע, ואכן הוא הבטיח והוא אמר לה שהוא נשבע כן, כשראה שאין עוד אנשים לקח אותנו והלכנו יחד אבי וצ"ל אמי ואנו הילדים, אנהנו הלכנו מקודם והוא הלך מאחורינו עם רובה מכון אלינו, הפחד היה איום ונורא, כך הלכנו עד שהגענו למקום שקיבצו את כולם, אני אקצר קצת.

כל העיר סטראזניץ היו שם הם מנו כ- 3,000 יהודים, את אזוי לקחו בנפרד יום לפני"כ וכשראה את אבי מגיע הוא קם ונתן לו לשבת, ואבי ז"ל שאר"מ היה כאן? אמרו לו - רבי מה השאלה וכי אינכם רואים שכל שתי מטר עומד רשע וחרבו שלופה בידו, הולכים לירות בכולנו למות, כולם שכבו על הריצפה מעולפים, היה זה בט' תמוז והקב"ה ברוב רחמי וחסדיו המסיד גשם חזק שהחיה את כולם, בשעה 4 אחר"צ הגיע מפקד ואמר 'יהודים עכשיו הגיע טלגרם מבוקדשט שאם עדיין לא ירו שלא יירו', אותו טלגרם הגיע לעיר אחרת 'ששעבין' ושם החביאו את הטלגרם וידו בכולם ה"י, ואותנו לקחו למחנה ולא ידו בנו, ניסי נסים היה לנו.

שם עשו גטו ומשם שלחו את היהודים לטרנסניסטה, מטשערנאוויץ היו הרבה אנשים גדולים כמו עורכי דין ורופאים וכי' שחשבו שיש להם קשרים ועשו קבוצה ליסוע לטשערנאוויץ ולא שלחו אותם לשם, אח"כ היה עוד קבוצה שניסו להגיע לטשערנאוויץ ולא צלח את כולם לקחו לטרנסניסטה, ואח"כ היה עוד קבוצה שכן הגיעו לטשערנאוויץ ובאותה קבוצה הייתה אמי ע"ה הוא היתה צדיקת גדולה. בינתיים חלה אחי בטיפוס והובילו אותו לביה"ח והיא לא הצטרפה לקבוצה, כשאבי הגיע בלילה לטשערנאוויץ בבית זקוק"ר איתמר התפוצץ לו ורדי והובילו אותו לביה"ח וניתחו אותו, משם שלח אבי

לעשות כלום, אבל שתלך לאחד מ'רוך פלונדא' הוא היה גוי גרמני ותבקשי ממנו שישלח אותך לטשערנאוויץ, זה היה נס גדול אמי הלכה אליו ובכתה לפניו, והיא נענה ואמר לה 'אשת הרבינער אני נשבע שאקחך לטשערנאוויץ', ואכן הוא נסע במנחת עם אחי לבדו לטשערנאוויץ וחוד ושלח גם את אמי לשם, והם היו שתי נשמות יחידות שנשארו מכל סטראזניץ.

אדמו"ר מקרעטשניף: מעשה מבהיל מאוד. אדמו"ר מקליוולנד: כואב לי שלא ראיתי את אביכם/אחיכם הרבה זמן. אדמו"ר מפרמישלאן: גם לו כאב, סיפרתי לו שהייתי ברעננה לנחם, הוא אמר שכואב לו מאד שלא נפגשו כבד הרבה זמן כי הוא לא יכול לנסוע ויש לו חלישות הרעת, היה שם גם אחד מהבנים ששמע זאת.

אדמו"ר מקליוולנד: לא תמיד אפשר לעשות מה שרוצים, אבל אנהנו כולנו ודאי צריכים לחיות בביאת המשיח. אדמו"ר מפרמישלאן: אמן. והמברך יתברך.

אדמו"ר מקליוולנד: הלוואי שנכה להיות מאלו שהקב"ה יתן כוחות, וכי לרבש"ע אין מספיק ידאי שמים כאן למטה הרי הכל בא ממנו וברצונו שישלח יד"ש ויתעורר ידאה אצל יהודים, ראו יהודים עשו תשובה ויש היום ג"כ הרבה בעלי תשובה, אני גר ברעננה, קניתי תחילה בבית עילית והיו שרצו אותי בירושלים, אבל הקב"ה רצה שאני יהיה ברעננה אז אני גר ברעננה, איני מצטער על הלידה על העבר צדיק להודות לקב"ה.

אדמו"ר מטרעבישאן: יש כאן אברך שאביו גר ברעננה הוא מספר שהוא מגיע לדבי והוא מאוד נהנה שם בשבתות וכו'.

אדמו"ר מקליוולנד: היו יהודים ברעננה שהיו מאד מקושרים אלי, אבל זה היה ברוד הקודם ברוד החדש לא זכיתי להקים, חשבתי שאני יקום, אבל בקליוולנד הקמתי הרבה, יש לי יהודים שקשורים אלי 70-60 שנה ב"ה, הקב"ה נתן חיים ובריאות ב"ה.

אדמו"ר מטרעבישאן: הדבי הקים הרבה הודות של תלמידים ותלמידי תלמידיהם.

אדמו"ר מקליוולנד: ב"ה להודות לה'. איני בקו הבריאות ואני צדיק רפואה גדולה, אני מבקש ברכה 'יצחק אייזיק בן חיה אסתר' שהקב"ה יעזור שאהיה בריא והרבנית גם צדיכה רפואה 'חנה אסתר בת גיטל'.

אדמו"ר מקרעטשניף: ישועות ורפואות אריכות ימים ושנים טובים.

אדמו"ר מקליוולנד: אמן ואמן. המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לראבנה עוד שיהיה רק שמחות. יש עוד כוח בשמים שיעורר לשלוח את הגאולה השלימה.

• משיב הרוח ומוריד הגשם •

ה-סיפור בה"א הידיעה שחרוט אצלי מהרבי זיע"א זה סיפור שקרה קצת אחרי בואי לקרית גת והתקרבותי לרבי, עד אז אומר את האמת לא הייתי כזה חסיד בלב ונפש, הייתי מקורב מאוד וקרעטשניף היה מקומי אבל אמונתי ברבי כחסידי לרבי עם כל המשתמע בכך הוחדר בי אחרי מעשה זה שקרה.

היה זה עוד בזמנים הטובים באלישע, היה זה בתחילת החורף התחזית אמרה שהשבוע יגיע היום - הגשם הראשון להשנה, עננים טעונים עושים את דרכם להשקות את פני ארץ ישראל בגשמים מבורכים, היה זה ביום שלישי בשבוע לאחר תפילת שחרית, הרבי ביציאתו מהביהמ"ד קרא ואמר לי 'שלמה! בבקשה תנקה את את המרזבים מהבית ומהצריף', קהל אני"ש יודעים טוב במה מדובר, אבל לאלו שאין יודעים אתאר, על גג הבית וכן על גג הצריף הוא חדר קבלת קהל של הרבי היה מרזב לאורך הגג לשם היו מתנקזים מי הגשמים ונשפכים למטה, בכל שנה בתחילת החורף היה צורך בניקוי המרזבים, והיה והגיע גשם והמרזבים עדיין לא נוקו והם סתומים, היה מבול של גשם חודר לבית עד כדי הצפה ממש של כמיות מים שהיו מרטיבים את כל הבית והריהוט וכו'.

עבודת ניקוי המרזבים בכל שנה היתה עבודה קשה שבמקדש, היו צריכים לעלות על הגג ולהתחיל לנקות ליכלוך שהצטבר משך שנה, היה שם מלא עלים מהעצים וליכלוך מהיונים וכו', היה צורך ממש לשבור את הליכלוך ולנקות כמו שצריך, עבודה זו ארכה כמה שעות, למען האמת לא היה לי בדיוק חשק כל כך לעשות כעת מלאכה זו, אבל מה לעשות הרבי ביקש, לכן שאלתי משהו אם יש כוון סולם, הישיבו לי שלא, שמחתי במקצת שיש לי תירוץ ולא חזרתי אל הרבי אלא המשכתי הביתה.

למחרת ביום רביעי לאחר תפילת שחרית שוב קורא לי הרבי ושואל אותי 'נו שלמה! ניקית את המרזבים? השבתי לרבי שלא, מכיון שלא היה לי סולם, 'לך תלווה משלמה כהן השכן' אמר לי הרבי 'שתדע לך שלמה, שאתה מעכב את הגשם' חתם הרבי, לא ידעתי אם הרבי התכוון בצחות או שהרבי רציני, 'למה מעכב אני את הגשם? שאלתי, והרבי השיב 'אתה צריך לנקות את המרזבים', לא היה לי ברירה ונקשתי אצל שלמה כהן וביקשתי שילוה לי סולם, למזלי הטוב לא היה לו סולם, חשבתי בדעתי - אני את שלי עשיתי ואי אפשר לבוא אלי בטענות והמשכתי הביתה.

למחרת ביום חמישי התקדו השמים עננים שחורים כיסו את הארץ ביום זה היתה אמורה להיות הסערה בעיצומה ולאט להיחלש לקראת שבת, ושוב לאחר תפילת שחרית שואל אותי הרבי 'נו שלמה ניקית את המרזבים?' אמרתי לרבי 'רבי עכשיו באמת אין זה באשמתך, מה אעשה שלשלמה כהן לא היה סולם', אמר לי הרבי 'אז תבקש סולם מנדז' השכן, הלא אמרתי לך שאתה מעכב את הגשם' והרבי עלה לביתו נאוה קודש, הפעם זה באמת היה נראה לי כדבר צחות, השמים יכוסים בעננים שחורים עוד רגע קט וממטרי גשם עזים יציפו את הארץ, מה אומר לי הרבי שאני מעכב את הגשם.

המשבקי"ם ר' ברוך יהודה שטיינברג ור' ישראל דב בלעדי עמדו שם ואמרו לי 'שלמה! הרבי אמר אתה חייב לציית', אבל כאמור עדיין לא הייתי כל כך חודר באמונה לרבי לכן אמרתי להם 'מה אומר לי הרבי שאני מעכב את הגשם תראו איזה עננים חגים בשמים מעל לראשינו, אני לא הולך להביא סולם, אני הולך לנסות את הרבי ולהוכיח בכך שאני

לא עוצר שום גשם ועוד מעט גשמים עזים ישטפו את הכל'.

שעות הבוקר לאט עברו ועמם יחד אח"כ גם שעות הצהריים לאט החלו להתפזר העננים הלילה החל לרדת ולו אפילו טיפות גם לא טיפטפו, כאן התחלתי לראות שהרבי לא אומר סתם מילים בעלמא, אז גמרתי בליבי שלמחרת אני מנקה את המרזבים ויהי מה אפילו שזה ערב שבת.

למחרת יום שישי התעוררנו לבוקר מאיר עם שמש חמה וזוחרת ומזג אוויר נוח במיוחד, לאחר שחרית שוב קרא לי הרבי ואמר לי קצת בגרעה 'נו שלמה! ראת אתמול שלא ירד גשם? אמרתי לך שאתה אשם בכך', התנצלתי ואמרתי לרבי שברגע זה אני הולך לנדז' לקחת סולם.

אכן הבאתי סולם הורדתי מעל מטאטא את המקל שמחובר אליו ועליתי לגג ועבדתי שעות ארוכות לניקוי המרזבים, לאחר העבודה המפרכת נכנסתי לרבי ואמרתי שאכן ניקיתי את המרזבים, הרבי שאל 'כן? בדקת טוב שהכל נקי' השבתי בחיוב, הרבי הודה לי מאוד ואמר לי 'אג' דין צו אהיים, ס'שוין באלד שאפעס, עס גייט זין אראפ לאון א רעין' (תמחר לביתך, עוד מעט כבר שבת, הולך לרדת גשם), זה היה נראה לי מופרך לגמרי עם כזו שמש יפה ואויר חמים ונעים, אבל לאחר מה שראיתי אמש כבר לא אמרתי מילה והלכתי הביתה.

לפתע באמצע הדרך החל להחשיך ועננים שחורים החלו לכסות את השמים, ולפתע אף ברקים ורעמים החלו להישמע, מיהרתי הביתה וכעשר דקות לאחר בואי הביתה החל לרדת גשם זלעפות וממטרי מים אדירים שטפו את הרחובות, חשבתי לעצמי עוד מעט צריך ללכת לביהמ"ד לתפילה איך אפשר ללכת בגשם כזה.

או אז ראיתי את כוחו הגדול של הרבי שהינו מלאך בדמות אדם וכל מילה שמוציא מפיו הק' זהו אשר יהיה, ומני אז חזקה אמונתי והתקשרותי לרבי.

• סוכת שלומך •

חביבות המצות שראינו אצל הרבי היה מיוחד, סוכתו של הרבי היתה העזרת נשים שהגג שלה היה נפתח לסוכה, ולקהל בנו סוכה גדולה בחצר, היה פעם בערב סוכות גם כן בתחילת בואי לקרית גת ראיתי את המשב"ק ר' אהרן הרבסט שליט"א עומד במסירות עצומה עם פטיש בידו ותוחב עוד מסמר ועוד מסמר להרכבת הסוכה, הסוכה היתה מורכבת מכל מיני עצים וקרשים למיניהם שלא תאמו אחד לשני ובמיוחד כשהמרכיב שלהם היה ר' אהרן הרבסט שמלבד ד' אמות של הלכה לא עסק בכלום ובוודאי לא בהרכבה, ואני עומד ומתבונן איך שהוא בונה את הסוכה איך שהוא תוחב כל מיני חתיכות עץ כטלאי לחורים פה ושם שנשארו בדפנות ומאות מסמרים שחודרים מצד לצד, אמרתי לר' אהרן 'זה סוכה?! 'כן' השיב לי 'ככה כבר בונים את הסוכה שנים', ניגשתי לדפנות ובדחיפה קלה פירקתי את כל הסוכה, 'מה אתה עושה?' נזקק ר' אהרן, והרבי מלמעלה שגם כן שמע את רעש פירווק הסוכה ניגש לחלון ושאל מה קרה, אמרתי לרבי שזאת לא סוכה, ואמרתי לר' אהרן שימתין מעט.

לקחתי רכב ונסעתי ל"בפי" היה זה נגריה קטנה, בימים ההם לא היה כהיום שבאים וקונים 'פארנואעס' דפנות לסוכה מוכנים לפי מידה היה צורך בלהזמין מיוחד, ואכן הייתי אצל "בפי" כמה שעות הוא חתך קורות הידק אותם לדיקטים לפי המידות שאמרתי לו שילמתי לו מחיר טוב, ובאנו יחד עם המשאית שלו לחצר הקודש והתחלנו לפרוק את הסחורה ולהקים את הסוכה.

לעולם לא אשכח איך שהרבי כששמע את הרחשים ניגש לחלון במרפסת וכשראה את הדפנות היפות חיך בחיוך נרחב והיה בשמחה גדולה, אח"כ ירד הרבי לבדו להתרשם מיופיו הסוכה, ולא הפסיק לבטא את שמחתו הגדולה על יופי הסוכה "זה א-לי ואנוהו" והרבי הודה לי בכל מאודו ובירך אותי ברכות לרוב וממש יצא מגדרו משמחה, ומשך כל החג דיבר אודות הסוכה היפה ואמר לי כמה פעמים 'פרוס עלינו סוכת שלומך(ה)!'.

ראיתי בכך את החביבות שיש לרבי לכל מצוה, הלא ביתו וחדרו היו נראים נורא, וכשבאו לצבוע קצת את הקירות למראה טוב, רטן הרבי 'למה עושים זאת? למה זה חסר? מה לא היה טוב ככה?', אבל כשזה הגיע למצוות סוכה יצא מגדרו בשמחה והנאה, וב"ה מני אז בכל שנה זכיתי לקשט ולפאר את סוכתו של הרבי, בניתי "קעקעטלעך" מפוארים, וקניתי נוי סוכה מיוחדים ובכל שנה היה לרבי קורת רוח מרובה והודה לי מאוד.

• על כל נשימה ונשימה •

היה פעם באחד מבני כשהיה בגיל שנה וחצי הוא בלע קליפס של שיער שהבנות משתמשות וזה חנק אותו ובקושי נשם, מיד התקשרתי למד"א והוטסנו לביה"ח 'ברזילי' באשקלון בניידת טיפול נמרץ תוך כדי ניסויים להוציא את החפץ הזר ללא הצלחה, הלחץ היה גדול בני בנתיים הכחיל כולו, ריאותיו מתקשות לתפוס לנשימה טיפת אוויר, הגרוע מכל היה נראה לנגד עינינו.

תוך כדי נסיעה אני מיד מתקשר לבית הרבי ומבקש לדבר עם הרבי בדחיפות, סיפורי לרבי את כל הפרטים והרבי איחל ברכות לרפואה שלימה שהכל יהיה בסדר והפטיר 'אתה תראה! עוד קודם הגעתכם לביה"ח הוא יקיא את זה' 'אמן' השבתי בתקווה שאחר כ"כ הרבה נסיונות של אנשי מקצוע לא צלח עדיין.

הלחץ היה גדול והנני זוכר זאת כמו היום היינו בדהירה אל עבר ביה"ח ובעמדינו בצומת אשקלון החל לפתע בני להקיא ואכן הקליפס נפלט לרווחה קנה הנשימה השתחרר והחל לנשום, תוך כדי ההקאה הוא אף הקיא דם, לכן המשכנו לביה"ח לעריכת בדיקות אם שיני הקליפס לא פגעו בקנה וב"ה התוצאות היו שליליות, שבנו לביתנו בשמחה וטוב לבב.

• הוזהרו בכבוד אחרים •

אסיים בגודל מידותיו של הרבי וזהירותו בכבוד אחרים יהיה מי שיהיה, ב"ה משך השנים זכיתי להיות "בדחנא דמלכא" לשמח רבות את הרבי וביותר בימי הפורים, בכל שנה בהתקרב ימי הפורים היה הרבי מבקשני לשמח בדברי בדחנות בפורים, על פי רוב היה זה בעת "מיטאג טיש" בצפרא דשבתא והיה הרבי מהירינו בכל שנה 'שלויה! איך ג'עיש דין אָהן (שלמה אני מבקש ממך) אל תפגע באנשים, ששום אדם לא יפגע בעת דברי הבדחנות, ממני אתה יכול לצחוק, אם הציבור יהנה בבקשה! תעשה ממני חזיק, אבל בשום אופן לא מאנשים אחרים'.

(ידוע שרבינו התבטא כמה פעמים על ר' שלומה הכט שהוא "משמח אלוקים ואנשים")

וזכרני שהיה פעם בן אדם שהיה נדמה לו על איזה מילה שמתכוונים אליו והוא יצא החוצה, והיה חשש שהוא נפגע, כשמוע הרבי כן לאחר כמה ימים לא חס על כבודו והוא הטריח עצמו וירד לביתו לפייסו, עד כדי כך נוהר הרבי בכבוד אחרים.

זכורתו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

נועים הגשמות

יומא דהילולא קדישא
מצריקי הדורות זיע"א

כ"ק אדמו"ר מקליוולנד זיע"א • ל' שבט תש"פ •

תולדותיו: כ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' יצחק אייזיק ראזענבוים זצוקל"ה נולד ברומניה לאביו הגדול הרה"ק ר' ישכר בער מסטראזניץ זיע"א, בנו של הרה"ק ר' איתמר מנדבורנה זיע"א. בהגיע לפרקו נישא לבת הגאון ר' מאיר אייזיקסאהן מראמאן זצ"ל שהיה חתן הרה"ק ר' איתמר מנדבורנה זיע"א. האדמו"ר דקים בתחילה את בית מדרשו בקליוולנד בארה"ב, ובשנת תשל"ו עבר לא"י והשתקע ברעננה בהודאת אביו, הקים כולל לאברכים מב"ב, וכן בית מדרש בביתר עלית. היה נדע עובד ה' גדול שכל חייו חטיבה אחת של תורה ויד"ש, הפריח את השממה בעיר רעננה והכניס רוח רוחנית באנשי המקום, והרבה נשמות ישראל שבו לאביהם שבשמים בזכותו. הוציא ספר "דברי יששכר" עה"ת ומועדים, בתקופה האחרונה לחייו סבל יסורים קשים. נלב"ע ל' שבט תש"פ ומנוחתו כבוד בחד הזיתים בירושלים.

לדגל יומא דהילולא קמא מביאים אנו שיחת קודש מהאדמו"ר זצ"ל בעת ניהום אבלים בבית רבינו הקדוש זיע"א • יום א' י"ט חשוון תש"פ

אדמו"ר מקליוולנד: יעזור ה' שנגיע הנה רק לשמחת, ב"ה שבאים אל הילדים.

אדמו"ר שליט"א: הדי עכשיו קם הרבי ג"כ מהשבעה, הייתי אצל הרבי לנחם.

אדמו"ר מקליוולנד: כן על אחי (אדמו"ר מקליוולנד) אודה ב' צ"ל.

אדמו"ר מקליוולנד: כבר העת לתזוית המתים.

אדמו"ר שליט"א: דודי (אדמו"ר מקדעטשניף) אמר להכניס מעור לידו של אבי בעת הקבורה כדי שינעל כל הצרות וכו'.

אדמו"ר מקליוולנד: יא יא, דוד שסבל לדאבוני כל כך הרבה צרות מגיע להם שדקב"ה ישיפע להם כל טוב.

בדרכי לכאן ראיתי שבנו הרבה שכונות, מי בנה זאת? לא חרדים, בזמנים האלו כשבענו היו צריכים אינטערעס ואכן היה להם אינטערעס לעצמם, אבל אפילו שלא חשבו כך היה זה שליחות מאת הקב"ה, דקב"ה הכניס כוח ליהודים שאינם שומרי תומ"צ לבנות ויצא מזה ב"ה מקום לתורה בהרבה מקומות, ואפ"ל שאין כוונתם היתה למען התורה צדיק הקב"ה לחשב להם זכויות אלו ושנזכה לנאולה השלימה.

לדאבוני אני מאוד לא מרגיש טוב, לפני חודשיים ימים היו לי ניסים גדולים ודקב"ה היה בעזרי ב"ה.

(אדמו"ר מקליוולנד) שאל על אדמו"ר שליט"א אם הוא חרבי בעת)

אדמו"ר מקדעטשניף: הוא הגדול שבבנים, כולם אדמו"רים אבל הוא הממלא מקום.

אדמו"ר מקליוולנד: היכן אתם גרים?

אדמו"ר שליט"א: כאן בקרית גת.

אדמו"ר מקליוולנד: נו, תקחו עצמכם ברוחכם העצמי ובכוחות שיתן לכם ה' לפעול ישועות ולישועה שמחים ומצפים כל כך.

אדמו"ר שליט"א: זקנינו ר' ארון לייב אמר "מיד וועלן זיך צאם נעמען אינדיינעם וועלן מיד האבן א גרויסע האנט וועלן מיד דען גראבן צום אייבערשטן".

אדמו"ר מקליוולנד: כן, וכשיהיה לנו יא אריכתא נגיע עד לכסא הכבוד.

הצדיקים הם ראו לפני המלחמה מה שיהיה אבל האמונה ובטחון היה חזק ואמרו "רבש"ע נו שיהיו הצרות, אבל העיקר שאח"כ יגיע הישועה".

אדמו"ר מווערעצקי: כשהייתי בג"א אצל הרבי, הרבי סיפר העובדא עם המקל שקיבל מה' דבר חיים' מנדבורנא, אולי יספר הרבי המעשה הלו.

אדמו"ר מקליוולנד: זה סיפור מעניין מאוד אספר בקצרה, הייתי אבדך צעיד כבן ב' שנה ונדייתי לדבי מקליוולנד, והלכתי לבקר את דודי ה'דבר חיים'.

אדמו"ר מפרמישלאן: כאן בא"י?

אדמו"ר מקליוולנד: כן, ושאל אותי "א רבי אהן א שטעקן?" [רבי בלי מקל]. ואני צחקתי הן אני אבדך צעיר, תיכף הוא יצא מן הבית ואחר כמה רגעים חזר ואמר שהשבוע קנו לו מקל חדש, והוא הגיש לי את המקל הישן ונתנו לי במתנה.

חזרתי לביתי ברעננה עם המקל, דודי זצ"ל היה בן ארם גבוה עד למאד אבל בגוף הוא היה נמוך, אני הייתי גבוה והמקל היה נמוך מאד עד שהייתי צריך להתכופף למקל, היהודים שם שראו זאת הלכו וקנו לי מקל חדש גבוה אבל פשוט יותר, בימים ההם הייתי נוסע בכל שנה לחו"ל, נסעתי לחו"ל עם המקל ואנשים ראו את המקל ואמרו כזה מקל פשוט? הלכו וקנו חזרתי לא"י עם המקל אבל בדרך נפל המקל

כמ"פ נושבר ולא יכולתי לילך עם זה, בשווי לביתי שאלוני אנשי המקום היכן המקל, השבתי שהוא נשבר, הלכו וקנו מקל חדש, לשנה הבאה שוב נסעתי לאמריקה ושוב נשבר המקל, ואני הנחתי בחלון הרכב מאחור ושכחתי מזה, בשווי לביתי שוב שאלוני היכן המקל וקנו עוד מקל חדש, אבל כבר הבנתי את האות ולא הלכתי עם זה, אלא הארכתי קצת את המקל שקיבלתי מה'דבר חיים' זה הוא המקל שיש לי, זה כבר לא נשבר, סיפור מעניין מאד.

דודי ה'דבר חיים' היה לי לרוד קרוב מאד, הוא אף בא לנישואי באמריקה, לא כהיום אלא לפני שנים רבות שאז לא היה קל טיחה כזאת.

אדמו"ר מקדעטשניף: לפני שישים שנה.

אדמו"ר מקליוולנד: כן, והוא אמר לי פעם "צווישן דיר און מיין זון אז בי מיד קיין חילוק נישט" [ביקר לבן בני און נפקים אצלו]. והוא היה איש אמת.

עכשיו עלה עוד כוח גדול לשמים שיוכל לפעול שם, שה' יעזור שיהיה רחמים וניסים גדולים.

אדמו"ר שליט"א: שיהא 'ומעתה החיים להחיות'.

אדמו"ר מקליוולנד: אמן. יהיה זה בוודאי יהיה, אבל שאנחנו נזכה לדאות זאת.

אדמו"ר שליט"א: זקני (מהד"ס) היה אומר "מ'זאל זוכה זיין צו גיין קעגן משיח מיט דייע נופים".

אדמו"ר מווערעצקי: הלשון 'מיט דייע נופים' היה מזקנינו (מהד"ס). לא לפני?

אדמו"ר מפרמישלאן: אנחנו שמענו זאת רק מאבינו זיע"א.

אדמו"ר ממיאלען: הרבי היה בחתונה של זקניו היו שם.

לשונות נשמת

רבינו ר' דוד בן רבינו ר' שמואל הלוי בעל השו"ת חובי על השרע ודברי דוד על התורה נלביע כ"ו שבט הכ"ו

הנפנע ע"י נסו בן אהרן בן ירדני הנבדק משיבך דבר כבוד יהודה הלוי שטיינברג הר"ר

נרבת ירדני הנבדק משיבך

הרה"ג ר' אהרן הרבסט שליט"א

לדגל הילולת נבנו למולט

יהי שידוהו מכל יצחק חוב נחת דקדושה, עם אריכות ימים ושנים טובות והשפעת טובות לדוב כדוציות ובנשמית

נרבת ירדני הנבדק

הר"ר שלמה צוקרמן הר"ר

לדגל נישואי בנו החתן נכד שמוחה בונים ניו בשטעטצ

יהי שיעלה היוונן יפה לקדש של קיימא ובנן ער ער, ויזכה לדוב נחת דקדושה מכלל יצחק

ברכת מזל טוב

לדוב מאיר יואל זוסמאן לאווי שליט"א

ראש הכולל טאטא בעת נחת

לאביו חרובין דהר"צ ר' יחזקאל שרגא שליט"א

רב דקדוק טאטא מויליאמסבורג

לדגל הילולת בנו [בכור בשטעטצ]

יהי שיזכה לגדלו לעזרה לחופה ולמעשים טובים ולהבניו כבדו של אבדום אבינו בעתו ובזמנו, ויזכו לדוב נחת דקדושה מכל יצחק

כוס תנחומין

משגרים אנו לירדני הנבדקם

הר"ר עמי ואחיו הר"ר משה ביטון הר"ר

על פטירת אביהם עליה

הר"ר ישראל גונברג הר"ר

על פטירת אביו עליה

דקדוק ימים ארוכים בתוך שראו אבלי צון וירושלים ולא תספיקו לאיפה עוד, ולא ישמע עוד שור ישראלי מבלבלם, ומחה ה' דמעה מעל כל פנים ונאמר אמן

לעילוי נשמת

הרה"ח יצחק אלימלך

בן הרה"ח יוסף ז"ל

אשר כל ימיו היו חטיבה אחת לעשות רצונו קונ ולעבוד מלכת שלם, ובה להסתופף ולדבוק בצילן של רבותיו הק' זיע"א כשינטע וכדוהו, ומחברו בכל שבת בעריכת השו"ת לכבד את ה' מפרנס בשירת מה ירדות מנותק, והיתה השיחה האת לעד עלי חובה והתורה שנוהגת לו מבידוק מוהדרים זיע"א, וכפי שנלה רביה"ק הנוקם ישראל זיע"א וזאת היה מוהדרים שאביו זצ"ל קרא לו בשמו הפרטי כפי שהיה קורא לבניו נלב"ע כ"ד שבט תנצב"ה.

הנפנע ע"י בני ירדני הנבדק והנעלה ראש והאשון לכל דבי שבקדושה ודה"ח ר' רפאל שטיין הר"ר

הששמה במעונם

ברכת מזל טוב

שגורה כוח לירדני הנבדקם

הרה"ח ישראל אהרן כהנא שליט"א

לדגל נישואי נכדתו בשטעטצ

הר"ר שלמה צוקרמן הר"ר

לדגל נישואי בנו בשטעטצ

הר"ר אלתן יונג הר"ר

לדגל אירוסין בנו בשטעטצ

הנאק פנחס בן אברהם שליט"א

לדגל נישואי בנו בשטעטצ

הר"ר צבי אלימלך הרבסט הר"ר

ולאבו משיבך דהר"ר אהרן הרבסט שליט"א

ולקטע דה"ח ר' חיים שמעון הרבסט שליט"א

ולקטע דה"ח ר' אברהם יהושע העשיל הורובל שליט"א

לדגל הילולת הבתן [הנבדה ורגינה למולט]

הר"ר שידו מכל יצחק חוב נחת דקדושה, עם שמוחת תמיד באהלים

לזכות

אברהם ישעיה בן ציון

בן חיה גילה

להצלחה בכל העניינים כדוציות ובנשמית, עושה ואושר וסביעתא דשמיא מרובה אמן

זמנים לש"ב"ק אופק קרית גת

הדלקת נרות: 4:59

יצאת השבת: 5:56

זמן ר"ת: 6:32

המולד: יום שישי

עשה 19 דקות,

4 חלקים על 7